

פניני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת נְשָׂא - קְנִינֵי נֶצַח

"וְאִישׁ אֶת קְדָשׁוֹ לֹו יִהְיֶה, אִישׁ אֶשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לֹו יִהְיֶה" (במדבר ה, י)

כמה יש ללמוד מכאן על אותם אנשים שמניחים את כל ממונם אצלם, או בהשקעות כאלו ואחרות, רק כדי "להבטיח את עתידם". הם אינם מודעים לכך שהם אינם עשירים כלל, שהרי לא קנו לעצמם קניין בעל ערך אמיתי ונצחי והוא לא יעמוד להם לעד ולנצח נצחים.

עלינו להפנים את המסר כי העשיר האמיתי הוא רק מי שקנה לעצמו תורה, מצוות ומעשים טובים. זה קניין בעל ערך עליון שלעולם לא יתנתק ממנו ואי אפשר לקחת אותו ממנו.

מובא בקדמונים, שכדאי לכוון בשעת נתינת הצדקה, שתיתב צדקה היא מלשון "צדק" מכיוון שעני מקבל את הצדקה בצדק ויושר. כספו של העשיר נמצא אצלו רק כמו צינור כדי להעביר אותו לעניים.

אם האדם יתן צדקה מתוך הרגשה כזו, הוא יוכל לקיים בנקל את אזהרת התורה: "וְלֹא יֵרַע לְבַבְךָ בְּתַתֶּךָ לֹו" (דברים טו, י), ויזכה על ידי זה לברכת ה' האמורה בהמשך הפסוק: "כִּי בְגִלְלַת הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ".

כתב מרן הצדיק הרב ישראל מאיר הכהן מראדין זצ"ל (ה'חפץ חיים') (נדפס בפירושו על התורה): "נרמז כאן יסוד גדול שצריך כל אדם לזכור תמיד בימי חייו, שרכושו האמיתי של האדם הוא רק פירות עמלו הרוחני כמו תורה, מצוות ותפילה. אבל כל שאר הבלי העולם הזה לא ילווהו לנצח ואינם שלו לעד ולעולם".

עניין זה נרמז בפסוק: "אִישׁ אֶת קְדָשׁוֹ לֹו יִהְיֶה" (במדבר ה, י). פירוש הדברים הוא כי המצוות והמעשים הטובים שעשה האדם ושייכים לענייני קדושה- לו יהיו.

מעשים אלו באמת שייכים לאדם כיוון שהם לנצח שלו ואין יכולים לקחת אותם ממנו, אבל הקניינים הגשמיים שברשותו, אינם לגמרי שלו, שהרי לא לעולם ישארו אצלו.

על פי זה הוסיף מרן ה'חפץ חיים' לפרש את המשך הפסוק: "אֶשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לֹו יִהְיֶה", מכיוון שקניינו האמיתי של האדם אינו אלא מצוות ומעשים טובים.

נמצא אם כן שכאשר האדם נותן את ממונו לאחרים לצורך מצווה, כגון: תרומות לנזקקים, לתלמידי חכמים, לצורך בית-הכנסת וכו', האדם אינו מוציא את הממון מתחת רשותו, אלא אדרבה הוא באמת מכניס ממון זה לרשותו.

עד עתה לא היה לו בממון זה אלא קניין עראי, אבל מכיוון שהשתמש בממון זה לשם מצווה, נעשה לו מכאן ואילך קניין נצחי ואמיתי.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה זירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי זירי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	יבוי נס
יום-ט	18:58	20:10	21:05
ת"א	19:16	20:09	21:02
מ"ב	19:19	20:12	21:05
ב"ב	19:16	20:09	21:02

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו זירי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק כ"ב

האם כאשר גוי קולה אגוזים, גרעינים ושאר פיצוחים האם יש בהם איסור בישולי גוים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

אגוזים ושאר פיצוחים, שעוברים תהליך קליה [בוטנים, גרעיני חמניות, גרעיני דלעת-אבטיח], אפילו אם אינם נאכלים כמות שהם חיים, אין בהם איסור בישולי גוים, וכאשר עברו קליה בתנור על ידי גוי, מותרים באכילה. **מקורות:** מרן ב'בית יוסף' (יו"ד סימן קיג) כתב, שלא גזרו חכמים על הקליות, שאין דרך להזמין את חברו לביתו בכדי שיאכלו קליות. וע"ע שו"ת 'חווה דעת' ח"ד (סימן מב), ובספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קו). וע"ע בשו"ת 'דברי דוד' ח"א (יו"ד סימן ז) וח"ג (סימן יד אות א). והטעם, היות ואינו עולה על השולחן בסעודה. ומה שמעלים אותו בסיום האכילה, היות ואינו אלא כקינוח ואינו קשור לסעודה, וגם המלכים, שאוכלים אותם, אין זה משום חשיבותם - ובזה לא מצאנו, שגזרו חז"ל משום בישולי גוים. ועוד, כיוון שרוב התנורים הם על ידי חשמל, יש לצרף דעת הפוסקים, שאין בחשמל מישום בישולי גוים. אולם, יש להיזהר, שלא יהא בהם תערובת איסור בקלייתם. ולענין עצם השימוש בתנור של גוים, כאשר הוא מיוחד לקליית פיצוחים, נראה שאין להחמיר.

ויש מחמירים. **מקורות:** הגר"י אפרתי בספר 'ישא יוסף' (יו"ד סימן ח) משמיה דהגר"ש אלישיב זצ"ל, שכל דבר העולה על שולחן מלכים גם אם אינו קשור לעצם הסעודה יש בו מישום בישולי גוים. ושכן היתה דעתו של הגר"ב"ץ אבא שאול זצ"ל. וכן ראיתי בשו"ת 'עמא דבר- אדרעי' ח"א (עמוד קעב) שהביא משם הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל להחמיר. וכן ראיתי בשו"ת 'עטרת פז' (ח"א חיו"ד סימן ב הערה ו) בשם הגר"ב"ץ אבא שאול זצ"ל שכתב לאסור.

גוי המכין ירקות [שאינם נאכלים חיים, כגון חציל] והם כבושים במי מלח, מותרים באכילה. **מקורות:** שו"ע (שם) היות ולא אמרין 'כבוש כמבושל' לענין בישולי גוים. ואף על פי שיש לחוש, שמא כבשו אותם בכליהם האסורים, סתם כלים שלהם אינם בני יומן, והוי נותן טעם לפגם ומותר. וכן העלה הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קכג).

אולם, כאשר הירקות נכבשו בחומץ יין [לא סינטטי], יש לחשוש מדין איסור סתם יינם. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיד ס"ח). אולם אם נגע בירקות כבושים שכבשם ישראל בחומץ יין, לא נאסרו. ראה הרב 'שולחן גבוה' (יו"ד סימן קכג אות יב), ובשו"ת 'בעי חיי' (חיו"ד סימן קסט), והגר"ח פלאגי בשו"ת 'חיים ביד' (סימן כג).

כחו של משפט

סיפר הרה"ג ר' ראובן אלבז על כוחו של משפט, ועד כמה יכול להשפיע על האדם: ת"ח אחד סיפר לי, שהזמין פעם לביתו חשמלאי, לטפל בחוטים, שנשרפו ונקרעו. החשמלאי עבד באדיבות ובעדינות מיוחדת. לאחר שטיפל בתקלה, סידר את הכול, ניקה את כל החוטים שהחליף והשאיר את הבית נקי.

כשסיים, אמר לו הת"ח: "שמע, כואב לי עליך!". החשמלאי לא הבין ושאל: "מה קרה? עשיתי משהו לא טוב?". הלה ענה: "עשית יותר מדי טוב... חבל עליך! אתה מתבזבז! חשמלאים יש הרבה. אבל אם תשקיע את השכל שלך בלימוד, עם המידות האציליות שלך, אתה יכול להפוך לתלמיד חכם!". הלה הודה לו ויצא מביתו.

חלפו שבע שנים. אותו ת"ח הוזמן לחתונה, והוא הגיע אליה. לפתע ניגש אליו אדם לבוש בפראק ובהמבורג, ובירך אותו בחביבות ב'שלום עליכם'. הת"ח לחץ את ידו ובריר בעדינות: "האם כבודו קרוב של המשפחה?". "לא. אנחנו ידידים. אבי החתן לומד אצלי בכולל, והזמין אותי לחתונה".

ואז הוא שאל: "האם כבודו לא זוכר אותי?". הת"ח הודה: "לא, מצטער. מהיכן אני אמור להכיר אותך?". ואז הלה השיב: "אני החשמלאי ההוא", והזכיר את אותו מאורע. "הכול שלך", אמר החשמלאי לשעבר, "תפסתי את עצמי וגדלתי. הלכתי ללמוד, עזבתי את כל העבודה מאחורי. אמרתי לעצמי: 'אם אני יכול להיות ת"ח, אני חייב לעשות זאת. למדתי תורה, פתחתי כולל וכיום אני הרב של הקהילה'...".

חֶסֶד בְּאִישׁוֹן לִילָה

באישון לילה אחד מבאי ביתו של הרה"ק רבי יואל בער מראצפרט זיע"א סיפר: לילה קיצי אחד באישון לילה העיר אותו האדמו"ר, וביקש ממנו, שיצטרף אליו בדחיפות לבית מרקחת בעיר, כדי שיוכל לרכוש מכשיר להרחקת יתושים. מאחר ובקשה זו היתה תמוהה בעיניו שיש לעשות זאת באמצע הלילה, הסביר הרבי: כי שמע שאחד השדרי"ם, שהתארח בביתו, מתלונן על הטרדות היתושים בלילה, ולכן החליט לעשות מעשה ולהסיר את הטרדה כדי שלא לגרום צער לאורח.

ביכולתכם להצטרף בלימוד קצר בספר הזוהר הקדוש ולהיות שותפים לסיומי 1000 ספרי זוהר לעצירת המגפה ולגאולת עם ישראל ברחמים. למעוניינים נא להתקשר ל-053-4162582

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PrnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

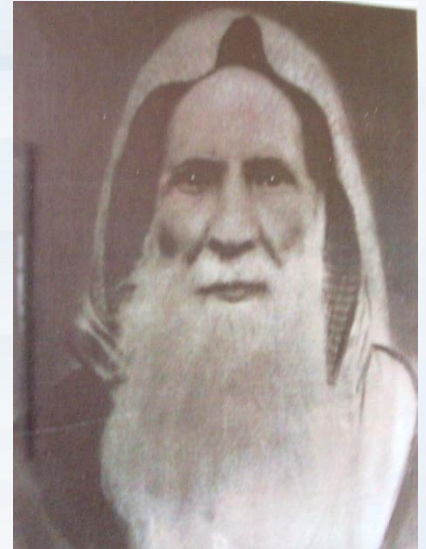
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הגאון הרב יעקב נחמני זצ"ל

המקובל הגאון הרב יעקב נחמני זצ"ל - נולד בשנת ה'תרל"ב (1871) בעיר מרקש שבמרוקו. משפחתו מיוחסת לר"ף ולרמב"ן, ודרכם לדוד המלך ע"ה. משחר ילדותו ניכרו בו אצילות נפש ומידות נעלות: צניעות ויראת חטא ומעל הכול אהבת תורה, שלא ידעה גבולות. על שקדנותו המופלאה מסופר, כי הנוהג היה שכל תלמידי הישיבה היו חוזרים לבתיהם לסעוד את ארוחת הצהריים. לא כן רבינו, שרצה לנצל גם את הפסקת הצהריים ללימוד התורה. על כן הביא איתו לישיבה לחם לארוחת הצהריים, כדי שיוכל להמשיך ללמוד ולנצל את הזמן. חייו לא היו קלים. שמונה מילדיו ל"ע נפטרו בצעירותם. לפרנסתו עבד כצורף. אך גם בעת שעבד, לא פסק מלימוד התורה.

כשהגיע לגיל חמישים עזב את מלאכתו לגמרי והתמסר ללימוד התורה ולכתיבת ספריו. מרבניה החשובים של העיר מרקש. נודע כת"ח וכמקובל גדול. ענוותן מופלא. מלומד בניסים. כשהיה עובר ברחובות, לא היה מרים את עיניו מחוץ לארבע אמותיו. במשך עשרות שנים היה לראש חברת הזוהר בעיר, ופעם בשבוע היו עושים תיקון כרת במשך כל הלילה. ביום פטירתו כאשר אנשי חברה קדישא ותלמידיו החלו לקרוא את תיקון יציאת הנשמה, לפתע התרומם רבינו ממשכבו ואמר: "פנו מקום לצדיקים, שבאו מעולם האמת ללוות אותי!". מיד קרא את הפסוק 'שמע ישראל'. כאשר הגיע לתיבת 'אחד' יצאה נפשו הטהורה במיתת נשיקה. נפטר ב-ט"ז סיון ה'תשט"ו (1955). חי כ-83 שנים ונטמן במרקש. ב-ט"ז חשוון ה'תשס"ה (2004) הועלו עצמותיו הקדושות לארץ ישראל והוא נטמן בהר המנוחות בירושלים. אנשי החברה קדישה, שטיפלו בהעברת גופו הטהור סיפרו, שעצמותיו נשארו בשלמותן, והיו מצוחצחות ומבריקות.

אביו: ר' שלמה. **אישתו:** מרת רינה (לבית רובאס). נישאה בהיותו בן שבע עשרה שנים בשנת ה'תרמ"ח (1888). **מרבותיו:** הגאונים ר' אלעזר הלוי, ר' דוד סויסה, ור' מרדכי אסבעוני. **מתלמידיו:** הגאון ר' לוי סעדיה נחמני. **ילדיו:** שמונה ילדים נפטרו בחייו. נשאר בחיים: ר' לוי סעדיה, ר' גבריאל ומרת רבקה. **מספריו:** **מעט דבש** - פירושים על התנ"ך • **בית יעקב** - דרשות **ירוח יעקב** - דרשות **ילקח יעקב** - ביאור על מסכתות הש"ס • **טוב טעם** - על שו"ע אורח חיים • **מעייני גנים** - על 'פתח אליהו'.

בשנת ה'ת"ש פרצה מלחמת העולם השנייה. רבינו נפל למשכב. מחלה קשה ל"ע פקדה אותו. מצבו החמיר מיום ליום. בני הבית הזעיקו אליו רופא נוכרי שהיה מומחה בעיר. אותו רופא, שלא היה 'אוהב ישראל' בלשון המעטה, לאחר שבדק את רבינו, אמר בנימת זלזול לבני הבית: "אין לאביכם עוד הרבה זמן לחיות. אני מעריך, שלא נותרו לו לחיות יותר משלושה ימים!".

רבינו, ששמע את דברי הרופא, על אף סבלו התקומם בשארית כוחותיו ואמר: "איך אתה מעז לקבוע את גורל חיי. וכי בידך החיים והמוות? עוד תראה, כי ה' יתברך ישלח לי מרפא ואני אאריך ימים עוד חמש-עשרה שנים. ואילו אתה, שבוטח בכוחך ובבריאותך, דע לך כי לא נותרו לך לחיות אלא שלושה ימים. תדע, כי יש מושל בכל הארץ, שהוא קובע, מי יחיה ומי ימות!". הרופא גיחך ויצא מפתח הבית. **עוד באותו היום כבר התאושש רבינו וקם על רגליו, וחזר לסדר יומו כהרגלו בקודש. ואילו אותו רופא נפל למשכב, ואחרי שלושה ימים מת מחוליו. דברי רבינו התקיימו במלואם, והוא האריך עוד חמש-עשרה שנים.**

פעם בעת שלמד אצל רבו הגאון החסיד רבי דוד סויסה, היה רבינו צריך לרבו באיזה עניין בביאור הסוגיה הנלמדת. השעה הייתה כבר שעת לילה מאוחרת. באותה השעה היה הגאון סגור בחדרו לבל יפריעו איש בלימודו. לא היה זה יאה להפריע לרבו בעת לימודו בשעה זו. אך את רבי יעקב הטרידה קושיא שלא נתנה לו מנוח ומאהבת התורה שבערה בו, לא יכול היה לדחות את הקושיא למחר.

בצעדים זריזים פסע לעבר חדרו של הרב. כשהגיע בסמוך לחדר, שמע מעבר לדלת קול לא מוכר של אדם נוסף, שלומד עם הרב. אותו הקול ערב לאוזנו מאוד. סקרנותו גברה עד מאוד. הוא הציץ מבעד לסדק הדלת וראה כי לפני רבו יושב איש זקן ונשוא פנים, שאור יקרות זורח מפניו. הוא נרתע לאחוריו וחשב להמתין לרבו, עד שייסיים את לימודו עם אותו זקן. כך עמד על מפתן הדלת והמשיך להאזין לנעימות לימודם.

לאחר מספר רגעים חש בעייפות ובכבדות בכל גופו, והוא ישב על המפתן. לא חלף זמן רב ורבינו צנח בשינה עמוקה. לפנות בוקר רבו פנה לצאת מחדרו לתפילת שחרית, והינה הוא נתקל בר' יעקב שינן. נחרד הגאון לשלום תלמידו, והקיש קלות במקלו על הארץ. רבינו הקיץ מתרדמתו ולהפתעתו הוא רואה את רבו מולו, ששאל אותו: "מה הביאך לכאן?". ביקש ר' יעקב סליחה וסיפר, כי הטרידה אותו קושיה, שלא נתנה לו מנוח. אך כאשר הגיע לפתח החדר, ראה את רבינו לומד עם זקן נשוא פנים, שאינו מכירו, ועד שהמתין שהרב יסיים את לימודו עם אותו זקן - נרדם בפתח הדלת. הגאון השתומם בשומעו את דברי רבינו ובהתפעלות גלויה אמר לו: "בני, תלמידי היקר! דע לך, מאחר זוכית לראות את פניו של אותו זקן ואף שמעת את קולו, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. דע לך, שזכית לחזות בפניו של אליהו הנביא זכור לטוב. על כן מובטח אתה, שתזכה לאריכות ימים ושנים, ותעלה במעלות התורה הקדושה".

ביום השלושים לפטירת רבינו, הבית בו היו גרים, הייתה בו עליית גג קטנה. אל העלייה הובילו מדרגות. הימים היו ימי תמוז לוחטים, ובנו ר' גבריאל ישן ליד המדרגות מפאת החום בקרקע הבית. היה בזה סיכון גדול, מפני שבמרקש, בגלל החום המדברי, הייתה נוכחותם של עקרבנים ונחשים מצויה. בחלום הלילה ראה הרבנית את רבינו יושב בתחתית מדרגות העלייה בביתם ליד בנו ר' גבריאל.

הרבנית שאלה בחלום: "מדוע בחרת לשבת על המדרגה?" - "כדי לשמור על בני גבריאל", השיב. בבוקר קמה הרבנית, ניגשה לסדר את המצעים ולהחזירם למקומם. כאשר הרימה את הכר, עליו ישן בנה, ראתה לתדהמתה עקרב ענק מסוכן, שהיה תחת הכר. אז הבינה את משמעות החלום - **מדוע היה צריך בעלה הצדיק לבוא מעולם האמת לשבת ולשמור על הבן.**
(הסיפורים מעובדים מתוך 'לקח יעקב' של רבינו).

ובלבד שלא לפגע

ממש לא נעים לעכב את כל השמחה, אבל אין מה לעשות... כל שמחה מלווה במתח-קל מצד בעלי השמחה, שהכול יעבור בשלום. ללא תקלות, עיכובים.

אך עדיין יש הבדל מהותי בין תקלה כלשהי בתחום הקייטרינג, שניתן להבליג עליה, לבין תקלה, שנוגעת בדיני חופה וקידושין...

הנוכחים השתדלו 'להמתיק את הגלולה המרה', ואת אי הנעימות לזוג הצעיר, בזמן שהשליח הלך לדרכו. כולם ציפו כבר לרגע שהשליח יחזור, ויוכלו לסיים את הפרשה.

בסוף זה כמובן קרה. הרב מילא את הכתובה הריקה, והכל בא על מקומו בשלום. בשלב מסוים עזב חכם אליהו את אולם השמחות, ופנה לשוב לביתו.

חכם משה כמובן ליווה אותו, כמו תמיד. באותו רגע, כאשר נכנס חכם אליהו לביתו, הבחין חכם משה, שהוא שולף דבר מכיסו ומניח אותו על השולחן.

זה לא היה נראה לו דבר של מה-בכך. **הסתבר לו, שמדובר בכתובה מהודרת.** כאן התעוררה לו תעלומה, וליתר דיוק שתי תעלומות:

מדוע טרח חכם אליהו לקחת איתו כתובה לאותה חופה? והתמיהה השניה: אם הייתה ברשותו כתובה, מדוע לא הציע להשתמש בה, כאשר נוכח במצוקה שנוצרה עקב פסילת הכתובה הקודמת?! הרי כולם שם נאלצו להמתין זמן רב ורבינו יכל היה לחסוך את הזמן עבור כל האורחים וכמובן למנוע את עוגמת הנפש של הזוג?!

אז חשף בפניו רבו וחותרנו, שלפני כמה ימים הזמינו אותו לסדר את החופה והקידושין, ולכן הכין את הכתובה. אבל ברגע שהבחין שמישהו אחר כבר מסדר חופה וקידושין, שוב לא היה צורך בכתובה שהכין.

החידה עדיין לא נפתרה. עדיין לא מובן מדוע לא הציע להשתמש בה, כאשר נוכח במצוקה שנוצרה עקב פסילת הכתובה הקודמת. הרי היה ניתן לחסוך את כל הזמן שהתבזבז לריק, ואת העיכוב שהיה לשווא!

"כל זה לא היה שווה כלום", הסביר חכם אליהו, "אם כאשר הייתי מושיט את הכתובה. מהלך מעין זה היה גורם לבעל השמחה להיזכר, שהוא בעצמו הזמין אותי לסדר חופה וקידושין. הוא היה מתבייש נורא!"

"אלו אנשים של פעם", סיכם בהתרגשות חכם משה את הסיפור באוזני נכדו, "זכינו לראות במו עינינו דברים, שהיום לא רואים".

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'איש לרעהו' ויש בו כדי ללמדנו עד כמה רבותינו נזהרו לבל חלילה במעשיהם ייפגע מאן דהו אף כאשר אותו אדם הוא עצמו פגע בלא משים באותו הרב.

הרב הצדיק חכם משה מוהדיב שליט"א, הינו משרידי דור-דעה בארגנטינה. הוא כבר מעלה מגיל תשעים בלי עין הרע. הוא מקדיש את רוב יומו לקבלת קהל. ישנם אנשים המבקשים להתייעץ עימו בשל חוכמתו הרבה וישנם הבאים לבקש ממנו ברכה.

הקהילה היהודית ב'בואנוס איירס'- עיר הבירה של ארגנטינה, מורכבת מכמה וכמה חוגים ועדות. אחת מהן של יהודים, שהיגרו למדינה מדמשק.

חכם משה הוא אולי זקן היהודים שהיגרו מדמשק, שעדיין חי בקרבנו. מוצאו ממשפחה של מקובלים, והוא עצמו זכה לשמש גאוני עולם. כיום הוא משמש כרב קהילת 'שערי תפילה' בבואנוס-איירס.

רבינו סיפר לנכדו שיחי' את הסיפור הבא: בצעירותו היה חכם משה תלמידו המובהק של המקובל והגאון חכם אליהו סולי צצוק"ל.

את כל תורתו קיבל ממנו, וגם זכה לשמש אותו רבות - שימושה של תורה. בסופו של דבר גם זכה, שרבו בחר בו כחתן לבתו, והוא זכה להיכנס למשפחת סולי המפוארת והמיוחסת.

יום אחד הזמן חכם אליהו לסדר חופה וקידושין אצל אחד מקהילת 'שובה ישראל' בארגנטינה. כמו תמיד הכין החכם את הכתובה מראש. **דאג למלא את כל הפרטים וכן הכין את כל מה שצריך, וביקש מתלמידו, חכם משה, שילווח אותו לחופה.**

כאשר הגיעו השניים למקום, הבחינו שרב אחר הזמן לסדר חופה וקידושין. חכם משה לא היה מודע לכך, שחכם אליהו הזמן לסדר חופה וקידושין, ואילו חכם אליהו לא אמר על כך מילה, והמשיך להשתתף בשמחה כאחד האורחים. טוב, לא ממש התייחסו אליו כאחד האורחים, אלא כרב חשוב לפי כבודו ומעמדו.

הכול עבר בשלום עד שהגיע הזמן לקריאת הכתובה. פתאום הסתבר, שבכתובה ישנן מספר טעויות חמורות, וצריך להחליף אותה.

אבל כיצד יחליפו אותה אם במקום אין עותק נוסף של כתובה ריקה? אין ברירה, במצב מעין זה, צריכים לשלוח מישהו, שיביא במהירות כתובה ריקה אחרת וימלא אותה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרתה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרתה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישעיה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל